

वसुना स्वर्गकामेन दक्षेण च महात्मना ।
मया च विष्णुना शक्र उग्रेण च सहोमया ॥
आत्मानश्च स्वरूपेण धारायानु प्रपादितम् ।
देवो सान्निध्यमायाता सर्वकामप्रदायिका ॥
तस्मात्त्वमपि राजेन्द्र । वरोधारां प्रपातय ।
नातः परतरं पुण्यं विद्यते नृपसत्तम । ॥
वसोधाराप्रदानस्य एकाहमपि यज्ञवेत् ।
नृपेणायुषकामेण पुत्रं राज्यजिगीषुणा ।
देया धारा सदा वल्ल । रिपुनाशाय बुद्धिमन् ॥
द्रव्याभावे घृताभावे नृप तत्स्वरजे भये ।
यदि नो वदते धारा तदा किन्नं न विद्यते ॥
महाआश्विनमासे तु अष्टमीनवमीषु च ।
कार्तिकेया माघशुक्ले तु चित्रायां रोहिणीषु च ॥
वैशाखास्तु प्रदातव्या ज्येष्ठा ज्येष्ठस्य सत्तम । ॥
आषाढादश्रीहोमं अश्विनी पूर्णिमा नमे ॥
नभस्य रोहिणी वल्ल । चतुर्था द्वादशीदिने ।
संक्रान्तिषु च सर्वास्तु गुरुश्रीरिभवासु च ॥
चन्द्रसूर्योपरागेषु प्रतिष्ठाप्यशकर्मणि ।
शक्रोच्छ्वे प्रदातव्या जन्मपुण्याभिषेचने ॥
मार्गं व्रतनिबन्धे तु शुभे वाक्ये तु दर्शने ।
यज्ञकलोपसर्गेषु धारा देयाः सुभावहाः ॥
एवं यो वाहयेद्द्वाराः शास्त्रदृष्टेन कर्मणा ।
तस्य भूः सिद्धतिं सर्वा सनागा सहसागरा ॥”
इति देवीपुराणे वसोधारां नाम ३५ अध्यायः ॥
वसुन्धरा, स्त्री, (वसुनि धारयतीति । घृ +
“संज्ञायां भृलृट्जिघासिहतिपिदमः ।” ३ ।
२ । ४६ । इति खच् । “खचि इखः । ६ । ४ ।
६४ । इति इखः । “असद्विषदन्तस्य तुम् ।”
६ । ३ । ६७ । इति सुम् । ॥) एषिषी । इत्य-
मरः ॥ (यथा, विष्णुपुराणे । १ । ४ । ११ ।
“निरीक्ष्य तं तदा देवी पातालतलमागतम् ।
तुष्टाव प्रणता भूत्वा भक्तिनम्रा वसुन्धरा ॥”
शफल्कस्य कन्या । यथा, हरिवंशे । ३५ । ५३ ।
“विश्रुता शास्त्रमहिषी कन्या चास्य वसुन्धरा ।
रूपयौवनसम्पन्ना सर्वसत्त्वमनोहरा ॥”
पुं, अलङ्करीपस्य वर्णपुरुषभेदः । यथा, भागवते ।
१ । २० । ११ । “अलङ्करीपुरुषाः श्रुतिधरवीर्य-
धरवसुन्धरेषुन्धरसंज्ञा भगवन्तं वेदमयं सोम-
मात्मानं वेदेन यजन्ते ॥”)
वसुप्राणः, पुं, (वसु दीप्तिः प्राणा इवास्त्य ।)
अपि । इति शब्दरत्नावली ॥
वसुमती, स्त्री, (वसुनि धनरत्नानि सन्त्यस्या इति ।
वसु + मतुप् । ङीप् ।) एषिषी । इत्यमरः ॥
(यथा, रघौ । ८ । २३ ।
“तद्वत् तदप्रायचिन्तया
विपदत्यन्तिमतामुपस्थिता ।
वसुधेयमवेक्ष्य तां त्वया
वसुमत्या हि नृपाः कलजिह्वः ॥)
वसुरोचिः, [स्] स्त्री, (वसवः रोचन्ते अस्मि-
न्निति । रुच दीप्ति + “वसौ रुचेः संज्ञायाम् ।”
उणा० २ । ११२ । इति इचिन् ।) यज्ञः । इति
चिह्नान्तकौमुदासुणादित्तिः ॥

वस्तुः, पुं, (वसुं दीप्तिं जातिं यज्जातीति । जा +
कः ।) देवता । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
वस्तुश्रेष्ठं, स्त्री, (वसुना दीप्ता श्रेष्ठम् ।) रूप्यम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
वस्तुसेनः, पुं, कर्णराजः । इति त्रिकाण्डशेषः ।
(यथा, महाभारते । १ । ६७ । १४० ।
“राधायाः कल्पयामास पुत्रं सोऽधिरथस्तदा ।
चक्रतुर्नामधेयश्च तस्य बालस्य तावुभौ ।
दम्यती वस्तुसेनेति दिक्षु सर्वास्तु विश्रुतम् ॥”
कचित् वसुषेणेति पाठः ॥)
वस्तुस्थली, स्त्री, (वस्तुनां धनानां स्थली ।) कुबेर-
पुरी । इति शब्दमाला ॥
वस्तुहट्टः, पुं, (वस्तुनां दीप्तीनां हट्ट इव ।) वक-
ट्टचः । इति रत्नमाला ॥
वस्तुहट्टका, पुं, (वस्तुहट्ट + स्वार्थे कन् ।) वकट्टचः ।
इति शब्दमाला ॥
वस्तुकं, स्त्री, साम्भरिलवणम् । इति हेमचन्द्रः ॥
वकपुष्पम् । इति हिंरूपकोषः ॥
वस्तु, ड गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा-
आत्म-सक-सेट् ।) इत्यमरः इति दुर्ग-
सिंहः ॥ क्तिप् वक् । मृड्ढन्त्यमध्य इत्येके । क्तिप्
वट् । ड, वस्तुते । इति दुर्गादासः ॥
वस्तुः, पुं, (वस्तु + भावे घञ् ।) अथवसायः ।
इति भूरिप्रयोगः ॥
वस्तयः, पुं, (वस्तुते इति । वस्तु गतौ + बाहुल-
कात् अयन् ।) एकहायनो वत्सः । इत्यमर-
टीकायां रायसुकुटः ॥
वस्तयनी, स्त्री, (वस्तय एकहायनो वत्सः । तेन
नीयते इति । नी + क्तिप् । ङीप् ।) चिरप्रसूता
गौः । इत्यमरटीकायां रायसुकुटः ॥ अस्या
दुग्धगुणाः ।
“वस्तयिन्यास्तिदोषं तर्पणं वल्लतः पयः ।”
इति भावप्रकाशः ॥
वस्तुराटिका, स्त्री, वस्तिकाः । इति हारावली ॥
वस्त, क ड वधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (घृ-
आत्म-सक-सेट् ।) क ड, वस्तयते । गति-
हिंसावाचनेष्विति रमानाथः । इति दुर्गा-
दासः ॥
व(स्)स्तः, पुं, (वस्तयते यज्ञार्थं वध्यते इति । वस्त
+ कर्मणि घञ् ।) द्वागः । इत्यमरः । २ । ६ ।
७६ ॥ (यथा, मार्कण्डेये । ४३ । १२ ।
“यस्य वस्तमो गन्धो गात्रं श्रवणमोऽपि वा ।
तस्याहमाधिकं ज्ञेयं योगिनो नृप । जीवितम् ॥”)
वस्तकं, स्त्री, क्षत्रिमलवणम् । इति हेमचन्द्रः ॥
वस्तकर्णः, पुं, (वस्तस्य द्वागस्य कर्णाक्षितिः
प्रज्ञावच्छेदे अस्थस्येति । वस्तकर्ण + अर्ध-
आदित्वाद्च् ।) शालहृत्तः । इति राज-
निर्घण्टः ॥
वस्तगन्धा, स्त्री, (वस्तस्य गन्ध इव गन्धो यस्याः ।)
इति राजनिर्घण्टः ॥
वस्तमोदा, स्त्री, (वस्तं द्वागं मोदयतीति । मुद् +
ञिच् + वाञ्छ ।) अजमोदा । इति राजनिर्घण्टः ॥

वस्तयः, पुं स्त्री भूम्नि, (वसु + “वसेतिः ।” उणा०
४ । १७६ । इति तिः बहुवचनान्तोऽयम् ।)
वस्तस्य दशाः । यथा, अमरः । २ । ६ । ११४ ।
“स्त्रियां बहुल्ये वस्तस्य दशाः सुवस्त्रयो
इयोः ॥”
वस्तानी, स्त्री, (वस्तस्यैव अन्त्यमस्याः । गौरादि-
त्वात् ङीष् ।) द्वागलानीचुपः । तत्पर्यायः ।
वृषगन्धाख्या २ मेघानी ३ वृषपत्रिका ४
अजानी ५ वोकङ्की ६ । अस्या गुणाः । कटु-
रसत्वम् । कासदोषविनाशित्वम् । वीजदाहत्वम् ।
गर्भजनकत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
वस्तिः, पुं, स्त्री, (वसति मृत्रादिकमत्र । वस् +
“वसेतिः ।” उणा० ४ । १७६ । इति तिः ।)
नाभेरधोभागः । इत्यमरः ॥ वस्ते आच्छादयति
मृत्राश्रयपुटं वस्तिः । वस ल क्तौ नान्तीति
तिक् । मृत्राश्रयपुटो वस्तिरिति रत्नमाला ।
इति तट्टीकायां भरतः ॥ ३ ॥ अथ वस्ति-
विधिः ।
“वस्तिदिधानुवासाखो निरुद्धश्च ततः परः ।
यः स्नेहैर्दीयते स स्यादनुवासननामकः ॥
कषायक्षारतैलेभ्यो निरुद्धः स निगद्यते ।
वस्तिभिर्दीयते यस्मात् तस्माद्वस्तिरिति स्मृतः ॥”
वस्तिभिः मृगादीनां मृत्राश्रयैः ।
“तत्रानुवासनाखो हि वस्तिर्यः चोऽत्र कथ्यते ।
अनुवासनभेदश्च मानावस्तिरुदीरितः ॥
पलद्वयं तस्य माना तस्मादहोऽपि वा भवेत् ।
अनुवास्तु रुचः स्वासीक्ष्णाभिः केवला-
निनी ॥
नानुवास्तु कुक्षी स्वास्नीही स्थूलस्तथोदरी ।
नास्याप्या नानुवास्याः स्युरजीर्णास्मादह-
युताः ॥
शोथमृच्छादिभयान्वासकासक्षयातुराः ।
नेत्रं कार्यं सुवर्णादिधातुभिर्वस्त्रैश्चक्षुभिः ।
नलेदन्तेविषाणैर्मैत्रिभिर्वा विधीयते ॥”
नेत्रं नाडी । तथा च विष्णुप्रकाशे ।
नेत्रं पुष्टिगुणैश्चक्षुः तद्वस्त्रे विधीयते ।
नेत्रवन्धे च नाष्णाश्च नेत्रो नेतरि भेदवदिति ॥
“एकवर्षात् षड्वर्षं यावन्मानं षडङ्गुलम् ।
ततो द्वादशकं यावन्मानं स्यादष्टममितम् ॥
ततः परं द्वादशभिरङ्गुलेन च दीयते ।
सुहृच्छिन्नं कलायाभं किन्नं कोलास्थिरन्तकम् ॥
यथासंख्यं भवेत्तेनं स्त्रियां गोपुच्छसन्निभम् ॥”
मूले स्थूलम् । ततः क्रमात् लघुम् । सुहृच्छिन्नादि-
प्रमाणं नेत्रं क्रमेण षड्वर्षाय द्वादशवर्षाय
तदूर्ध्ववर्षाय ज्ञेयम् ।
“आतुराङ्गुलमानेन मूले स्थूलं विधीयते ।
कनिष्ठिकापरीक्षाभये च गुटिकासुखम् ॥”
परिणाहोऽत्र स्थूलम् ।
“तन्मूले कर्णिके दे च कार्यं भागाच्चतुर्थकात् ।
कर्णिका गवादिकर्णवत् । कर्णिका कृत्वाकारा
गुदाधिकान्ताः प्रवेशरोधिनी कर्णिकेति । कर्णिक-
काकारत्वात् कर्णिकेति कथ्यते ।